

Odwołanie wniesione w dniu 26 kwietnia 2011 r. przez Florence Barbin od wyroku wydanego w dniu 15 lutego 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-68/09 Barbin przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-228/11 P)

(2011/C 211/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Florence Barbin (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis, E. Marchal, D. Abreu Caldas)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie i orzeczenie, że
 - wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej wydany w dniu 15 lutego 2011 r. (sprawa F-68/09 Barbin przeciwko Parlamentowi), oddalający skargę wnoszącej odwołanie, zostaje uchylony;
- w drodze nowego orzeczenia,
 - stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 10 listopada 2008 r. o nieawansowaniu skarżącej do grupy zaszeregowania AD12 w ramach postępowania w sprawie awansu w 2006r.;
 - obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszego odwołania strona je wnosząca żąda uchylecia wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 15 lutego 2011 r., wydanego w sprawie F-68/09 Barbin przeciwko Parlamentowi, którym Sąd do spraw Służby Publicznej oddalił jej skargę, mającą za przedmiot stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 10 listopada 2008 r. o nieawansowaniu skarżącej do grupy zaszeregowania AD12 w ramach postępowania w sprawie awansu w 2006 r.

Na poparcie odwołania wnosząca je podnosi dwa zarzuty, dotyczące:

- naruszenia prawa, ponieważ Sąd do spraw Służby Publicznej błędnie stwierdził, że Parlament nie dopuścił się oczywistego błędu w ocenie, gdy uznał po pierwsze, że nie był zobowiązany do przestrzegania przepisów wewnętrznych dotyczących oceny i awansu a po drugie, że mógł zgodnie z prawem awansować urzędników posiadających mniej punktów za osiągnięcia niż skarżąca w oparciu o motywy naruszające system porównywania odnośnych osiągnięć urzędników przedstawionych do awansu, ustanowiony decyzjami Prezydium i sekretariatu generalnego Parlamentu Europejskiego;
- naruszenia zasady równego traktowania oraz ciężącego na Parlamencie obowiązku przedstawienia dowodu braku jakiegokolwiek dyskryminacji skarżącej ze względu na skorzystanie przez nią z prawa do urlopu wychowawczego.

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2011 r. — Inglewood i in. przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-229/11)

(2011/C 211/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Lord Inglewood (Penrith, Zjednoczone Królestwo), Georges Berthu (Longré, Francja), Guy Bono (Saint-Martin-de-Crau, Francja), David Robert Bowe (Leeds, Zjednoczone Królestwo), Brendan Donnelly (Londyn, Zjednoczone Królestwo), Catherine Guy-Quint (Cournon-d'Auvergne, Francja), Christine Margaret Oddy (Coventry, Zjednoczone Królestwo), Nicole Thomas-Mauro (Épernay, Francja), Gary Titley (Bolton, Zjednoczone Królestwo), Vincenzo Viola (Palermo, Włochy) Puttem Maartje van Putten (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal, D. Abreu Caldas)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie i orzeczenie,
- że decyzja wydana przez biuro Parlamentu w dniu 1 kwietnia 2009 r. dotycząca zmian wprowadzonych do dobrowolnego dodatkowego systemu emerytalnego deputowanych Parlamentu Europejskiego jest niezgodna z prawem;
- że zaskarżone decyzje zostają uchylone;
- że Parlament zostaje obciążony kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga jest wymierzona przeciwko decyzji wydanej przez biuro Parlamentu Europejskiego w dniu 1 kwietnia 2009 r., dotyczącej zmian wprowadzonych do dobrowolnego dodatkowego systemu emerytalnego deputowanych Parlamentu Europejskiego.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty dotyczące:

- naruszenia praw słusznie nabytych przyznanych zainteresowanym przez akty prawne oraz naruszenia zasady pewności prawa;
- naruszenia zasad równego traktowania i proporcjonalności w zakresie, w jakim zaskarżone decyzje zmierzają do podwyższenia progu wieku uprawniającego do emerytury o trzy lata i to bez okresu przejściowego;
- naruszenia art. 29 przepisów dotyczących zwrotu kosztów i diet posłów Parlamentu Europejskiego, który stanowi, że kwestorzy i sekretarz generalny czuwają nad wykładnią i ścisłym stosowaniem tych przepisów;
- oczywistego błędu w ocenie, który zawiera decyzja biura z dnia 1 kwietnia 2009 r. zmieniająca uregulowanie stanowiące podstawę wydania zaskarżonych decyzji.